

CIACOVA

Sediul consiliului local: Ciacova, Piața Cetății nr. 8, telefon/fax 0256/399600;

Adresă pagină internet:
<http://www.primariaciacova.ro>;

Coordonate:
45°30'40" lat. N;
21°7'42" long. E;

Repere istorice:

1220 - 1224 - prima atestare documentară a așezării Ciacova, menționată sub numele de **Behic**, într-un testament al contelui Behics;

1332-1337 - într-un recensământ ordonat de Vatican localitatea este consemnată cu numele de **Chak** sau **Chac**;

-e o perioadă în care în așezare se stabilesc familii de sârbi de peste Dunăre, fugite din calea otomanilor;

1359 - Nicolae Csak (Ciacu), viitor voievod al Ardealului, și fratele său Gheorghe primesc domenii în Transilvania de la regele Ungariei, Sigismund, dând în schimb cetatea Ciacovei;

1392-1395 - se înalță turnul de apărare (**Cula**) din Ciacova;

29.09.1395 - otomanii asediază cetatea Ciacovei care, apărată de o rețea de canale, e greu de cucerit;

-cetatea se afla pe partea dreaptă a brațului Timișul Mort, în timp ce așezarea civilă se afla pe partea stângă a apei;

1404 - moșiile Ciacova, Tolvădia și Voiteni aparțin familiei **Hagymás de Beregsso** (Beregsău);

18.09.1551 - Ciacova este ocupată de otomani, care nu întâmpină rezistență din partea garnizoanei locale;

1701 - cetatea este demantelată, rămânând în picioare doar turnul (cula);

08.1716 - după ocuparea Banatului de habsburgi, acesta este împărțit în patru districte: Caransebeș, Marga, Pancevo și Ciacova, conduse de câte un viceșpan (subprefect, locțiitor al conducătorului administrativ al unui comitat sau district), cel al Ciacovei fiind **Ștefan Racz** (1718);

după 1718 - localitatea a fost intens colonizată cu germani, austrieci, cehi, slovaci, luxemburghezi, croați;

1720 - se înființează în Ciacova prima școală (a patra din Banat), avându-l ca învățător pe **Johann Brannenburg**;

15.09. 1732 - se pune piatra de temelie a noii biserici romano-catolice;

-construcția e distrusă la anul 1738 în urma unor atacuri ale otomanilor, așa că e reconstruită abia la anul **1741**;

1742 - în Ciacova se naște într-o familie de sârbi meșteșugari iluministul **Dositei Obradovici**, călugăr, scriitor și traducător (d.26 sau 29 martie 1811);

1770 - împăratul **Iosif al II-lea de Habsburg** poposește la Ciacova;

1780 - se organizează Comunitatea Evreiască din Ciacova, care își construiește sinagoga;

1795 - are loc înființarea și sfințirea primei farmacii în Ciacova, numită „**La Sfânta Treime**” („Zur Heiligen Dreifaltigkeit”) considerată a fi cea mai veche farmacie din Banat;

sfârșitul sec. XVIII - sunt colonizate mai multe familii din Ardeal;

-vechea vale a râului Timiș din zona de șes a Banatului moare odată cu desecarea mlaștinilor (**Timișul Mort**);

1807 - se înființează **Fondul Religionar**, scopul acestuia fiind colonizarea așezării cu maghiari aduși din Győ, Szeged și Mosony;

23.04.1823 - Ciacova devine târg, acordându-i-se anumite privilegii;

24 decembrie 1851 - s-a născut la Ciacova **Sofia Vlad-Rădulescu**, autoare de piese de teatru de inspirație locală, mama scriitorului **Victor Vlad Delamarina**;

1879 - se înființează prima „Bancă de credit și de economii”;

1880 - se construiește prima bibliotecă din Ciacova;

1881-1882 - apare primul ziar în Ciacova: „**Csakoaver Wochenblatt**”, ziar săptămânal;

1881 - se înființează „Pompierii voluntari”;

1882 - se deschide primul atelier fotografic;

1881- apare ziarul „**Csakoaver Zeitung**”;

CIACOVA

(până în 1902);

1884 - se deschide hotelul "Neubauer" (cu sală de concerte, conferințe și spectacole);

05.mai 1885 - se înființează "Asociația de gimnastică Ciacoveană";

1.10. 1885 - se înființează, sub forma unui complex școlar, „Școala Agricolă” din Ciacova, sub îndrumarea constructorului ciacovean **Iosef Brandeiz**;

1888 - s-a născut la Ciacova muzicologul **Lazăr K. Lera** (d.1966);

1889 - se deschide noua moară cu aburi de pe malul Timișului Vechi;

6.08.1893 - se inaugurează prima linie de cale ferată, între Jebel și Ciacova;

1894 - este inaugurată linia de cale ferată între Ciacova și Giera;

1896 - s-a născut la Ciacova **Brandeisz Jo-**

sef, muzicolog, violonist, profesor (d.1978);

1897 - se introduce iluminatul cu gaz;

1901-1902 - podul vechi de lemn de peste Timișul Vechi (Mort) este înlocuit cu un pod masiv din piatră;

1904 - se înființează „Fabrica de oțet” și a doua fabrică de sifon;

1906 - se înființează „Clubul de fotbal” și „Clubul de tenis”;

-s-a născut la Ciacova **Borislav Popovici**, dr. avocat, primul rector al Institutului Pedagogic de 3 ani din Timișoara între anii 1952-1956 (d.1982);

-1906 s-a înființat **Banca Ciacovana SA**; printre fondatori fiind, pe lângă intelectualii locului, și gospodari precum **Gheorghe Breban** din satul Ghilad, frații **Nica și Costa Diminescu**, **Ion Pinciu**, **Ion Gruescu**, **Nicolae Uzum**, cu toții din Ciacova;

1909 - se construiește noul spital comunal;

1911 - se deschide cinematograful, se înființează „Azilul de bătrâni” și se dă în funcție „Uzina electrică”;

1912 - s-a născut la Ciacova **Nikola Petrovici**, istoric, fost ministru în guvernul de la Belgrad (d.1998);

1913 - începe iluminarea străzilor cu curent electric, apoi și a locuințelor private;

1913 - se înființează „Fabrica de gheață”;

15.08. 1919 - armata română pătrunde în Ciacova, eliberând orașul de ocupația trupelor ungurești;

18 iulie 1923 - se naște la Ciacova **Ioan Olariu**, poet în grai bănățean;

1923-1924 - școala de fete, concesionată ca mănăstire de maici, este naționalizată și primește numele „Alexandru Mocioni”;

1936 - se construiește ștrandul și se amenajează terenul „pentru timp liber”, cu parcul din preajma „Culei Turcești”;

-comuna avea 3500 de locuitori, 751 de case, școală primară, trei biserici, două coruri bărbătești, un cor mixt, două fanfare, monument al eroilor, o casă culturală, două biblioteci publice, două bănci, o moară; -se țineau cinci târguri anuale și două târguri săptămânale;

- se construiește actualul spital orășenesc;

1948 - se naște la Ciacova **Mariana Voicu**, secretar literar și consultant artistic al Teatrului Național „Mihai Eminescu” din Timișoara, monograf;

1951 - se naște la Ciacova **Doru Eugen Popin**, poet și traducător;

18 ianuarie 1953 - se naște la Petroman poetul **Ion Monoran** (d.2.12.1993);

1956 - se reînființează gimnaziul în Ciacova sub denumirea de „Liceul teoretic Ciacova” și se redeschide „Școala agricolă” sub denumirea de „Liceul Agricol Ciacova”;

-Ciacova devine reședință de raion;

1959 - clădirea sinagogii e vândută statului român de Comunitatea evreiască, dărâmată mai târziu, iar cu materialele rezultate se va construi o școală nouă și sala festivă a liceului;

1962 - se înființează Centrul de Îngrijire și Asistență Ciacova, cu o capacitate de 195 de paturi;

23 iunie 1965 - s-a născut la Cebza **Gheorghe Nuțu Iotcovici**, ucis în 17 decembrie 1989 la Timișoara. **Erou Martir**;

27 ianuarie 1968 - se naște la Ciacova **Simona Constantinovici**, poetă, prozatoare, eseistă și ziaristă;

1981 - se aniversează împlinirea a 100 de ani de la înființarea pompierilor voluntari;

10.04.1990 - își începe activitatea în mod oficial Asociația „Caritas”, cu o rază de deservire cuprinsă între orașele Ciacova și Jimbolia;

1995 - are loc sărbătorirea a 600 de ani de existență a Cetății Ciacovei;

CIACOVA

1997 - apare la Augsburg monografia "Tschakowa-Marktgemeinde im Banat-Monographie und Heimat-buch", realizată de **Wilhelm Josef Merschdorf**;

2002 - comuna Ciacova avea 7 282 de locuitori;

2004 - prin Legea

83/2004, Ciacova a primit statutul de oraș; -în Centrul de Îngrijire și Asistență Ciacova, a fost terminată și sfințită biserica ortodoxă română cu hramul Sfântul Nicolae;

2005 - se aniversază 200 de ani de existență a crucii de marmură greco-ortodoxe, alături de care se înalță „Coloana Sfânta Maria” a bisericii romano-catolice;

15.08.2006 - apare ziarul „**Cetatea Ciacovei**”, publicație de interes cetățenesc fondată de colonel (r) **Mihai Aurel Ianoșel**, fiu al locului, consilier local;

21.12.2007 - este inaugurată Casa memorială „**Dositei Obradovic**”;

12.04.2008 - Asociația „**Caritas**” din Ciacova inaugurează un nou Centru de tratament pentru nevoiași, cu ajutor din Germania;

2010 - în satul Obad, altădată cu populație preponderent șvăbească, mai trăia un singur etnic german: **Ecaterina Mayer**;

2011 - este finalizată reabilitarea, modernizarea și dotarea Căminului cultural din satul Petroman;

2012 - este deschisă în oraș Pescăria Ciacova, primul concurs organizat pe baltă în 9.03.2013 fiind câștigat de **Savinel Sabău**, cu 30 kg de pește capturat în opt ore;

2013 - sunt reabilitate parțial căminele culturale din satele Cebza și Obad;

2014 - este finalizată rețeaua stradală de canalizare din Ciacova;

Populația stabilă la 1 ianuarie 2012 - total

= 5 348 persoane, din care:

- masculin = 2 552 persoane

- feminin = 2 796 persoane

Numărul locuințelor la 1 ianuarie 2013 = 2114

Sate aparținătoare: Cebza (sec. al XVI-

Piața Centrală, inc. sec. XX

lea, Cevzen), Macedonia (1332 - 1337), Obad (1401, Ohad) și Petroman (1333 - Petrus, Petree);

Instituții școlare: Liceul „**Alexandru Mocioni**” Ciacova; Școala gimnazială: Ciacova; Școli primare:

Cebza, Macedonia, Obad și Petroman; Grădinițe: Ciacova, Cebza, Macedonia, Obad și Petroman;

Instituții sanitare: Centru de Sănătate Ciacova; Centru de Îngrijire și Asistență Ciacova (Azil bătrâni); Dispensare medicale: Ciacova, Cebza și Macedonia; Dispensar veterinar: Ciacova; Farmacie umană: Ciacova; Farmacie veterinară: Ciacova;

Instituții culturale: Casa de Cultură Ciacova; Sală de spectacol: Ciacova; Cămine culturale: Cebza, Macedonia, Obad și Petroman; Muzeu: Ciacova; Bibliotecă: Ciacova (fondată în anul 2004).

Baze sportive: Sala de sport - Liceul „**Alexandru Mocioni**”: Ciacova; Stadion: Ciacova; Teren de handbal: Liceul „**Alexandru Mocioni**” Ciacova; Teren de tenis: Ciacova; Terenuri de fotbal: Cebza, Macedonia, Obad și Petroman.

Biserici și alte lăcașe de cult: Biserici ortodoxe române: Ciacova (1900); Cebza (1880); Obad (1883); Macedonia (1813); Petroman (sec. al XVII-lea); Biserica ortodoxă din cimitirul Cebza - monument istoric (sec. al XVIII-lea); Biserica ortodoxă sârbă: Ciacova (1786); Biserici romano-catolice: Ciacova (1881); Obad; Biserica greco-catolică Petroman (a doua jumătate a sec al XIX-lea); Biserica penticostală Ciacova (1994); Biserica baptistă Ciacova (1996); Mănăstirea din Cebza (1758);

Ruga: Petroman (29 iunie - Sfinții Petru și Pavel), Ciacova și Macedonia (15 august - Sfânta Maria Mare), Cebza (Sfânta Dumini-că Mare) și Obad (8 septembrie - Sfânta Maria Mică).

CETĂȚENI DE ONOARE

Petcu Trifu, Nicolae Banu, Manfred Niebecker, Kóbor Gheorghe, Merschdorf William, Ion Vintilă (1995), Iuliu Pop, Anna Nemetz Schauburger (2011)

CIACOVA

CULA DIN CIACOVA, SORA CELEI DIN VÂRȘEȚ

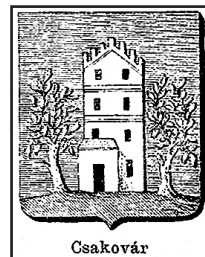
După distrugerea cetății din Ciacova în primii ani ai secolului al XVIII-lea, dovadă a existenței vechii cetăți (din secolul al XIV-lea) a mai rămas doar turnul, adică „donjonul” cetății sau **CULA**, cum îi spun băănățenii, obiectiv aflat în apropierea stației CFR Ciacova, pe malul Timișului Mort. Cula a rezistat peste veacuri. Zidită din cărămidă, pe patru nivele - parter și trei etaje superioare - în plan dreptunghiular, cu contraforturi de colț, cula atinge înălțimea de 23,70 m, iar fundația trece de patru metri adâncime. Intrarea în culă se găsea inițial la primul etaj și se putea ajunge în interior doar pe un pod cu scripeți.

În anul 1898, Cula a fost renovată de **Josef Brandeisz**, arhitect și constructor din Ciacova, care o transformă cu acel prilej în turn pentru pompieri, modificând semnificativ originalul construcției.

În anul 1936 la catul al III-lea a fost instalat un rezervor de apă de aproximativ 60 metri cubi. Montarea cazanului de apă la etajul superior al turnului a dăunat construcției, apa scursă din rezervor a produs igrasie și, datorită gerului, părți din zid au crăpat. În anul 1960 s-a montat o ușă metalică la parterul clădirii. Între anii 1962-1963, cula a fost renovată și stabilizată, dar a suferit mari pagube în timpul cutremurelor din anii 1991 și 1992.

Sora geamănă a Culei din Ciacova se află amplasată pe înălțimile orașului Vârșeț din Banatul sârbesc. Se presupune că între cele două turnuri de apărare ar fi legat cetatea Ciacovei de Cetatea Obadului), ale cărei urme nu s-au mai păstrat, din păcate. Cert este faptul că la anul 1900 au fost descoperite în centrul orașului, cu ocazia construirii noii primării, dovezi ale existenței unor asemenea tunele care aprind imaginația istoricilor. Cât despre Cula din Vârșeț, aceasta a primit în secolul XX o destinație foarte pragmatică: a început să servească drept lăcaș pentru un emițător de televiziune (din anul 1960), când a preluat de la TV Belgrad transmisia Olimpiadei de la Roma. Grație emițătorului de pe Cula Vârșețului, Olimpiada a putut fi urmărită și în Banatul românesc.

Dositej Obradović

S-a născut la 17 februarie 1742, la Ciacova, ca fiu al lui Đorđe - cojocar din comună - și al Krunei Paunkic din Sânmartinu Sârbesc. Orfan de părinți, rămâne în grija unui unchi care vrea să-l facă preot. Dositej dorea însă să ajungă monah. Părăsește de aceea Ciacova, alăturându-se unui călugăr călător

care se îndrepta spre Imperiul Otoman. Unchiul său anunță autoritățile de fuga băiatului, acesta este prins și întors acasă, de unde este trimis să învețe la Timișoara. Fuge din nou și ajunge în august 1757 la mănăstirea Novo Hopovo din Serbia, unde devine diacon. Își ia numele de Dositej.

Rămâne la mănăstire până în 2 noiembrie 1760, când - neînțelegându-se cu ceilalți călugări, invidioși pe știința lui de carte - Dositej, însoțit de diaconul Atanasije - pleacă în secret din mănăstire și ajunge la Zagreb, în Croația, unde stă până în anul 1761.

Urmează zeci de ani de periplu prin Europa, de la Muntele Athos la Viena, de la Țari-grad la Trieste, de la Paris la Londra, de la Iași și Focșani la Hamburg. Erudit al vremii sale, scriitor și traducător sârb, iluminist, a învățat de mic, la Ciacova, atât limba sârbă, cât și limba română. Mai târziu deprinde alte limbi și dialecte pe care și le-a însușit cu uimitoare ușurință: greaca veche și modernă, latina, germana, engleza, franceza, albaneza, italiana. Dositej se stabilește în Serbia în anul 1806. În anul 1808 înființează "Marea Școală" din Belgrad, care va deveni apoi universitate.

Dositej Obradović trece la cele veșnice în 1811 la Belgrad. Unul dintre biografiile săi,

CIACOVA

scriitorul **Dușan Baiski**, a remarcat faptul că peste tot pe unde a colindat Dositej - indiferent dacă a fost vorba de însoțita Grecie sau cețoasa Londră - a fost primit excepțional de gazdele sale, ca un frate, fiind cazat gratuit și încărcat cu daruri la plecare, de unde și întrebarea firească pe care și-a pus-o scriitorul Dușan Baiski: „**Cum a cucerit el atât de lesne inimile chiar și ale unor englezi reci?**” Și tot el dă răspunsul. „**Simplu. Conduita-i era următoarea: fii bun față de alții și atunci vor fi buni și alții cu tine. Se spune însă că Dositej a fost mason. Să fie acesta un răspuns la modul de tratament față de Dositej? Totul e posibil.**”

La Timișoara, liceul de limbă sârbă care adună elevi din aproape tot Banatul a primit, spre cinstirea luminatului cărturar, numele de „Liceul Dositej Obradovici”, funcționând în

*Casa în care s-a născut
Dositej Obradovici*

prezent în Complexul monahal romano-catolic al surorilor școlare sărace „Notre Dame” din cartierul Iosefin.

CLARINETUL DE AUR

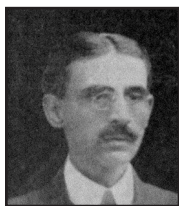
La 10 iunie 1944 se naște în satul Macedonia **Pavel Cebzan**, cel care va deveni unul dintre marii instrumentiști bănățeni. Învață tainele clarinetului de la profesorii Iosif Faur și Maxim Frunză. Cântă de tânăr în orches-

tra populară „Lazăr Cernescu”. Colaborează cu Orchestra „Banatul” din Timișoara, apoi cu Orchestra Populară Radio, sub bagheta maeștrilor George Vancu și Ionel Budișteanu. În perioada 1976-1986 face parte din renumita orchestră Gheorghe Zamfir, alături de Dorin Cuibaru, Paul Stângă, Marin Chisăr, Efta Botoca, formație cu care întreprinde turnee în mari capitale europene,

dar și în SUA, Canada, Africa de Sud, ca și pe scena Operei din Sidney-Australia. Înregistrează la Radio Timișoara, în Serbia și SUA, iar melodiile sale **Pasărea și pitulicu** ori **Frică mi-i că mor ca mâine** sunt bine cunoscute iubitorilor de folclor autentic. Se stabilește în 1989 în Chicago-SUA. În 1994

înregistrează CD-ul și case-ta audio „Zamfir-Paul Stângă”. Deși plecat din țară de peste 20 de ani, jocurile sale, cum ar fi „**Cărăbușul**” „**Brâu**”, „**Ardeleana din Ciclova**”, „**Ardeleană și joc de doi din Teregova**”, ori „**Brăul lui Cebzan**” au rămas în memoria folclorului bănățean pe care clarinetul de aur al lui Pavel Cebzan l-a slujit cu devotament.

PUBLICISTUL DIN OBAD

În anul 1875 se naște într-o familie de agricultori din Obad **Petru Bandu**. Face școala primară în Obad, apoi gimnaziul la Ciacova. Obține diploma de învățător la Institutul pedagogic din Caransebeș. În anul 1909 se stabilește la Reșița ca învățător confesional ortodox. Este ales președinte al Asociației Învățătorilor din dieceza (episcopia) Caransebeșului, a fost prim secretar al Reuniunii Învățătorilor din aceeași dieceză, membru al Direcțiunii Casei de Păstrare „Berzava”. Urcă treptele didactice și va ajunge directorul Școlii civile din Reșița.

Petru Bandu a fost un bun publicist, calitate în care a colaborat la mai multe ziare și reviste de dinainte de primul război mondial, așa cum a fost cazul ziarului „Drapelul” din Lugoj. Luptător pentru drepturile românilor bănățeni, a trezit sentimentul național prin scrisul său pertinent. După Marea Unire de la 1 Decembrie 1918, Petru Bandu ajunge director al ziarului „Valea Bârzavei” din Reșița. Trece la cele veșnice la 29 ianuarie 1929.

CIACOVA

POETUL REVOLUȚIEI

Ion Monoran („Mono”, cum î-au spus colegii și prietenii) s-a născut în 18 ianuarie 1953, în localitatea Petroman. Începe școala în satul natal, apoi se înscrie la Liceul teoretic nr. 7 din Piața Bălcescu (Lahovary) din Timișoara. În februarie 1971, la liceu, dar și la o altă școală din Timișoara, începe o anchetă a Securității Timiș efectuată de majorii Cornel Vrăbeț, Ion Florea și Mihai Jurj. Sunt cercetați opt elevi pentru că intenționau să fugă în grup în Iugoslavia și apoi în Italia. Sunt „turnați” la Securitate de un student la Științe Economice (A.B.), urmărit și apoi anchetați. Unul dintre ei (I.V.) cedează și dă informații celor trei ofițeri securiști. Capii grupului de liceeni care vroiau să fugă din România lui Ceaușescu, **Ion Monoran** și **Silvian Baiconi**, sunt obligați să mărturisească intențiile lor de fugă din lagărul ceaușist. Ancheta se sfârșește cu exmatricularea lui Ion Monoran și cu trimiterea lui la „reeducare” într-o fabrică. Monoran e lăsat să-și continue școala abia în anul 1978, după ce maiorul Ion Florea dă verdictul scris că liceanul anchetat, exmatriculat și trimis la muncă de jos nu mai are intenția să părăsească patria socialistă! Fusesse „reeducat”, chestiune care l-a marcat sufletește pe „Mono” mult timp.

În 1989, **Ion Monoran**, **Z. Borbély**, **D. Zăgănescu** opresc tramvaiele în ziua de 16 decembrie în Piața Maria, în imediata apropiere a bisericii reformate a pastorului László Tőkés. Vorbesc mulțimii, urcați pe tampoanele vagoanelor. Cei coborâți din tramvaiele blocate de cei trei bărbați curajoși se alătură demonstranților care protestau împotriva alungării lui Tőkés din parohie la ordinul nomenclurii comuniste din București. Monoran rămâne în istoria Revoluției Române ca unul dintre cei care au capacitat timișorenii să se răzvrătească împotriva dictaturii ceaușiste. În ianuarie 1990 în casa lui se pun bazele viitorului cotidian „Timișoara”. Ion Monoran va fi sufletul cotidianului Societății „Timișoara” vreme de trei ani. A trecut la cele veșnice în 2 decembrie 1993. „A murit de inimă rea”, au presupus cei apropiați poetului. Talentul său literar i-a adus Premiul pentru Poezie al revistei Orizont (1987), Premiul „Nichita Stănescu” pentru Poezie Contemporană (1987), Premiul Concursului de Creație Literară (Satu-Mare, 1987), Premiul pentru debut al Uniunii Scriitorilor din România, filiala Timiș, pentru volumul „**Locus pericundus**”.

MĂSEDOLEANUL

Absolvent al Facultății de Electrotehnică, secția Calculatoare electronice, din cadrul Institutului Politehnic Timișoara (1976). Doctor inginer, specialitatea Calculatoare electronice (1991). Profesor universitar la Institutul Politehnic, la Departamentul Calculatoare. Specialist în informatică. Consilier editorial la Editura „Orizonturi Universitare”. Primul prefect timișean după 1989 (cei alți de până atunci au provenit din Banatul de Munte, Caraș-Severin, din Oltenia și Ardeal), **Horia Ciocârlie** a trăit de la vârsta de șase luni în satul Macedonia, acolo unde se mutaseră părinții săi de la Timișoara, imediat după nașterea sa. Este motivul pentru care Ciocârlie consideră că locul său sufletesc de baștină este satul Macedonia, și nu Timișoara. „**Sunt măsedolean!**”, se revendică, fălos, profesorul spațiului rural al orașului Ciacova...

AȘEZĂMÂNT PENTRU CĂLUGĂRIȚE

Biserica monument istoric a vechii mănăstiri din Cebza, purtând hramul „Înălțarea Sfintei Cruci”, este construită din lemn, în formă dreptunghiulară, cu fundația din cărămidă și pereții din bârne de stejar tencuite, cu acoperișul din șindrilă. Se apreciază vechimea bisericii la anul 1758, poate urmașa une-ia mai vechi, anterioare secolului al XVIII-lea, ridicată pe un izvor cu apă tămăduitoare care curgea chiar de sub altar, spune povestea locului. Î.P.S. Mitropolitul Nicolae Corneanu a stăruit în anul 1996 pentru reactivarea acestui vechi așezământ monahal pentru călugărițe. Din anul 2006 slujbele se oficiază în biserica din incinta corpului nou de clădire al mănăstirii. Este o mănăstire de călugărițe, cu 20 de viețuitoare și viață de obște, stareță fiind monahia **Eufimia Ciocloda**.

